

Камінь

Богдан Рубчак

1.

Камінь не має вікон,
він не має очей.
Нашим безкровним віком
тиша його тече.

Він від місяця чужчий,
ближчий, ніж далеч у снах.
У звуків байдужій гущі
німо питає нас.

Б'ються об камінь марно
тисячі смутків і щасть, —
тільки линам та сарнам,
дар середини дасть.

2.

Часом з каменем сором:
наука буття щемить.
Мрієм його собором,
часом, що вік, що мить.

В купол глибінь полинув,
до мнимих склепінь поплив
спів — і немає. В глину,
в попіл німіє, в пил.